

§ 100. j. n. a v zákoně, jenž se úpravou příslušnosti pro spory manželské vůbec neobírá, nebyla také proto nalahavá, poněvadž se dá očekávati, že sporů manželských, při nichž ani žalobce ani žalovaný nemají zde soudu obecného, nebude právě mnoho; a tam, kde by opravdu šlo o takový spor, vypomůže § 28. j. n. S druhé strany je jistě s hlediska zákonodárné techniky velmi na pováženou, vytrhávati z jednoho zákona (zde juris. normy) ojedinelé ustanovení a upravovati je v zákoně jiném, zejména když se zamýšlí, jak známo, v brzku nová úprava procesních zákonů in toto. —a.

Purkyňova společnost pro studium duše a nervs,va ustavila se tyto dny v Praze z podnětu prof. Dr. Heverocha. Účelem jejím je pěstovati vědecky psychiatrii, psychologii, neurologii a vědy s nimi souvisící: kriminologii, paedologii i duševní jevy hromadné. Účel svůj provádí společnost přednáškami a diskusemi ve schůzích nebo na vědeckých sjezdech, vědeckými publikacemi, založením vědeckého časopisu, knihovny, získáváním materialu a pomůcek k tomu studiu. V zakládajícím výboru jsou zastoupeni jak lékaři, tak i filosofové a právníci (prof. Rádl za fakultu filosofickou, prof. Prušák za právnickou). Společnost obrátila se též na Právnickou Jednotu s vyzváním k účasti právníků v důležitých svých pracích. Účast ta je velice žádoucí v dnešních poměrech, kdy stojíme před novými velikými úkoly zákonodárnými ve všech oborech právních a kdy v četných otázkách můžeme pracovati jen společně s lékaři. Činnost přednášková, rozhovory, předvádění praktických příkladů poskytnou právníkům nejlepší příležitosti seznámiti se s důležitými otázkami dneška v oborech vědních namnoze dosud jim vzdálených, často však s právem těsně souvislých.

Schůze společnosti se konají každé třetí soboty v měsíci v přednáškové síni ústavu pro choromyslné (vchod z Kateřinské ulice) vždy o 10½ hodině dopolední. První schůze dne 18. října, přednáší prof. Rádl »Věda Purkyňova a věda Masarykova«. Přihlášky členů přijímá prof. MUDr. Ant. Heveroch v Praze II. (Zemský ústav pro choromyslné).

Mzdy dělnictva — vůbec slušné všech zaměstnanců u nás i v cizině dosud jeví směr vzestupný — a do nejnovější doby jsou stávkové projevy zaměstnanců za účelem zvýšení mzdy na denním pořádku. Tak se zdá, že aspoň na ten čas není ani pomyšlení na snížení mezd. Proto do jisté míry zaráží, že v měsíčníku *Recht und Wirtschaft* seš. červencový 1919 Emil Kloth, předseda svazu německých knihařů pojednává o otázce snížení mezd, pod

titulem »Zur Frage des Abbaues der Löhne«. Tím spíše překvapuje tento projev, jež to jeho autor jest již podle svého celného postavení jako předseda velikého sdružení dělnického (i podle svých výroků, žádajících na př. účastenství dělníka na ocenění výrobků průmyslových, při jejichž výrobě byl účasten) — rozhodným, ale ovšem také neobyčejně vzdělaným a střízlivým socialistou. Poukazuje právem k tomu, že Německu hrozí nebezpečí, že jeho trhy budou zaplaveny výrobky cizozemskými, jestliže cizina, především Anglie a Amerika, budou vyráběti laciněji než Německo, a následkem toho budou s to, aby svoje výrobky na německých trzích laciněji nabízely než Německo. Proti takovému dovozu pak Německo nemůže se ani chrániti clem, ježto jest mu to zabráněno právě podepsanou smlouvou o mír. Když tedy Německo ve své průmyslové výrobě musí soutěžiti neboli konkurovati s cizozemskem, Anglií, Amerikou i Francií, tu jest patrnó, jak Emil Kloth správně uzavírá, že tato cizozemská konkurence bude-li s to vyráběti a do dávatí svoje zboží na německých trzích laciněji než Německo, bude účinkovat také na ceny německých výrobků a tím i na ceny dělnictva při této výrobě zaměstnaného, neboť němečtí podnikatelé nebudou pak více s to, aby dále platili dosavadní vysoké mzdy. Když tedy mzdy německých dělníků rukou i hlavou dosáhnou takové výše, že způsobí veliký dovoz lacinějších výrobků cizozemských a tím zamezí vlastní výrobu domácí, a když, pak nebude možno za příliš drahé výrobky domácí dostati z cizozemska suroviny i potraviny, pak také němečtí dělníci budou se musiti spokojiti s jistým snížením mzdy. Zkrátka: I tu jevíti se bude železný zákon tvoření ceny jako výslednice nabídky a poptávky a mzda jest mu podrobena jako cena práce. Tím nemusí dělnictvo trpěti, neboť konečně jeho blahobyť, jak autor doslovně praví, nezávisí na nominálně vysokých mzdách, nýbrž na kupní síle mzdy (peněz) — a tato může zcela dobře býti mnohem vyšší při nižších mzdách a větší výrobě, než při mzdách vysokých. Vždyť i v minulosti často dělnictvu za nižších mezd vedlo se lépe, než nyní za vysoké mzdy, tenkrát totiž, když na př. za jednu marku dostal víc než nyní za 10 marek! — Článek psán jest s vřelým účastenstvím pro dělnictvo a vyzývá je, aby hledělo se samo poučiti o otázce snížení mzdy. Ježto obsahem hodí se též na naše poměry, zvláště v krajích průmyslových, měli jsme za to, že zasluhuje uvážení též v krajích našeho státu.

J. H.